

ZAMOLXE

În munți , departe , hăt în zare
La Gugu, munte sacru și blajin
Este în gânduri și în rugi
Zamolxe cel divin
Care-i trimis de Dumnezeu
Pe-al Dacilor tărâm
Să răspândească , să mențină
Credința din străbuni.
Trăiește-n post și fără cele
Al omului de rând
Puterea-i trupului , vederea-i
Din Dumnezeu venind.
Cu-nțelepciunea cea smerită
E binecuvântat,
Puterea gândului și-a vorbei
În Zeu l-au transformat.
Trăiește , simte și transmite
Porunca cea divină
Ce protejează ai lui supuși
De legea cea străină.
Este slăvit și ascultat
De Dacii neam cinstit,
E protejat și mult iubit
Fiindcă e cel smerit.
Are un rol desăvârșit
Pe-acest sacru pământ
Cuvintele-i și vorbele-i
Să fie legământ
Pecete peste viața lor
Și sfetnic ancestral
Și călăuză-n viitor
Lumină pentru neam.

21 Noiembrie 2013

Moldovan V. Dorin - Brașov